

 <p data-bbox="399 268 638 392">FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p data-bbox="207 459 414 481">Katedra filozofie</p>	<p data-bbox="845 336 1396 369" style="text-align: center;">PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
--	---

Práce: diplomová

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil Mgr. Miloš Kratochvíl, Ph.D.

Práci předložil: Sergej Kish

Název práce: Jak a proč je třeba komunikovat neexistenci svobodného rozhodování široké veřejnosti

1. CÍL PRÁCE:

Diplomová práce má za cíl ukázat pozitivní dopady přijetí tvrdého determinismu na oblasti etiky a politiky. Autor se nesnaží přispět do diskuse na téma svobody vůle s cílem její existenci potvrdit nebo vyvrátit. Tuto diskusi považuje za uzavřenou a snaží se fakt platnosti přírodní kauzality i v oblasti lidského jednání vtělit do toho, čemu říká „filosofie života“. Tj. co tento fakt mění či nemění v praxi.

Z textu je patrné autorovo zaujetí tématem. Nechce jej pouze „řemeslně“ kvalitně zpracovat, ale vtáhnout do diskuse o něm. I tento cíl byl, troufám si tvrdit, naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Práce je rozdělena do tří hlavních částí. První dvě se týkají názorů na neexistenci svobodného rozhodování a dopadu této skutečnosti na etiku (morální odpovědnost) a politiku (spravedlnost).

Závěrečná kapitola je pokusem o syntézu lidových intuicí a filosofických koncepcí vedeným přesvědčením o tom, že dopad na etiku i politiku by byl pozitivní (naopak dopad negativní, škodlivý, má dle autora šíření přesvědčení opačného, tedy přesvědčené o existenci svobodného rozhodování, např. s. 40).

Autor zpracovává velké množství zdrojů. Téměř nikdy zdlouhavě nereferuje o jejich obsahu, ale vybírá si to, co z hlediska zaměření své práce považuje za podstatné.

Zkoumání tzv. laických názorů je zpravidla pro filosofii nedůležité. V případě svobody vůle (a v návaznosti na to v případě etiky a pojetí spravedlnosti) to však zřejmě neplatí. Proto zařazení takového „výzkumu veřejného mínění“ mám v práci své opodstatnění. Zejména je-li jejím cílem obracet se právě tímto směrem. Přesto mám pocit, že autor se cítí více komfortně při studiu a zpracování podkladů k druhé části, tj. při zkoumání toho, jak se k tématu staví různí filosofové.

Zde vyzdvihují především fakt, že nebyli vybráni jen ti, v jejichž textech by si autor potvrdil svůj názor (laickou intuici nebo filosofickou reflexi?), ale snaží se promýšlet i názory opačné.

Díky zařazení dílčích shrnutí za každý oddíl lze sledovat autorovy myšlenky bez větší námahy a vždy má čtenář představu, odkud kam která úvaha směřuje.

Dalo by se namítnou, že není větší pozornost věnována velkým jménům z dějiny filosofie. Ta jsou v práci přítomna, ale spíš jako symboly určitých stanovisek. Jelikož autor nechtěl provádět sondy do dějin filosofie, ale reflektovat aktuální stav diskuse, nevnímám tuto skutečnost jako nedostatek.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA

V práci jsem nenašel formální nedostatky, které by stály za uvedení.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Autor si vybral téma aktuální a vlastně provokativní (v dobrém slova smyslu). Provokuje totiž čtenáře k zaujetí vlastního stanoviska a jeho zdůvodnění. Text ale právě základní existující postoje a jejich zdůvodnění (která se často opírají o údajné důsledky) shrnuje a třídí a snad jen výjimečně si lze představit nějaký, který by jej překvapil tím, že jej nelze nikam zařadit. V textu se díky tomu může dostat o úroveň dál a zabývat se způsobem komunikace, sdělování a ozřejmování problematiky laické (zde míněno: ne-filosofické) veřejnosti. Autor tak naplňuje přesvědčení, že filosofové by neměli psát a myslet jen pro jiné filosofy.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA: výborně

Datum: 17. 5. 2022

Podpis: